18/02/2022

Arhiepiscopul Ioachim a vorbit în plenul Sf. Sinod despre episcopul mileniului 3: Creștinismul abia începe!

Arhiepiscopul Ioachim al Romanului și Bacăului a susținut joi, în cadrul ședinței de lucru a Sfântului Sinod meditația duhovnicească „Episcopul în faţa provocărilor mileniului al III-lea”.

„Nu se poate vorbi despre strategia pastorală a episcopului în faţa provocărilor mileniului al III-lea fără o analiză consistentă a prezentului şi a ceea ce el pare a promite”, a spus IPS Ioachim evocând contextul actual când „creştinismul nu mai e combătut doar într-unul din fundamentele sale, el este ţintit drept în inimă”.

„Concepţia creştină despre viaţă, spiritualitatea creştină, atitudinea interioară care îl defineşte pe creştin; acestea sunt puse în discuție. Se întrevede o negare totală a creştinismului şi o tendinţă perfidă de înlocuire a lui”.

Confortul pare să fie una dintre noile religii
Arhiepiscopul Romanului observă că „Epoca mileniului al III-lea pare a fi una a sclaviei mentalităţii confortului”.

„Lumea e tot mai încântată de sine însăşi şi de mediul aseptic în care doreşte cu disperare să trăiască. Căutarea cu orice preţ a vieţii confortabile se transformă tot mai mult într-un ideal personal şi colectiv de necontestat. Confortul pare să fie una dintre noile religii pe care omul şi-o plăsmuieşte uneori inconştient. Este promovată de globalism, de tehnologism, de consumismul exacerbat. Astfel, omul lipsit de confort poate fi cuprins de o teribilă panică; faţă în faţă cu realitatea şi cu propria conştiinţă, s-ar simţi gol şi neputincios. Satisfacţia imediată, confortul par că îi risipesc temerile şi îl transformă într-un sclav fericit”.

În vremuri în care se pretinde tot mai mult că adevărul este relativ, „Episcopul mileniului al III-lea, din punct de vedere al plinătăţii harului pe care îl deţine, este acelaşi cu episcopul din primele veacuri creştine. Metodele pastorale însă trebuie să fie adaptate vremurilor ţinând permanent cont de structura lor patristică şi biblică”, mai spune IPS Ioachim.

Mai departe ierarhul îl prezintă pe episcopul mileniului al treilea drept „model de comunicare și comuniune”, „ierarh în dialog cu lumea” și „propăvăduitor harismatic al Evangheliei”.

Spre finalul meditației sale, ierarhul spune că „singura cale de ieşire din impasul în care lumea a fost aruncată prin eşecul creştinilor care nu au reuşit să fie cu adevărat creştini este o ‹reconvertire› a lumii la creştinism, prin care să se conştientizeze că lumea poate fi ridicată numai de un om înnoit”.

„Această înnoire trebuie să fie scopul misiunii pastorale a episcopului mileniului al III-lea”

Creștinismul abia începe!
Arhiepiscopul Ioachim și-a încheiat cuvântul adresat în plenul Sfântului Sinod cu următoarea rugăciune:

Doamne, ajută-ne să „reconstruim credinţa”, dar nu doar prin raţiune, ci şi prin inimă. Ajută-ne să reconstruim harta aceasta a adevăratei lumi, ca prin ea, prin credinţă, să ştim încotro ne îndreptăm. Ajută-ne să devenim fideli în credinţă, dar şi în evlavie. (…).

Doamne, ajută-ne să păstrăm mănăstirile, aceste aşezări din altă lume, în această lume a deşertăciunii. Monahismul, acest fenomen de cultură din care au izvorât, în urma strădaniilor ascetice, magnifice sinteze teologice.

Doamne, ajută-ne ca prin limba noastră omenească să răsune cuvântul divin fără

să-şi piardă strălucirea.

Doamne, ajută-ne să înţelegem că nu putem avea folos de pe urma Evangheliilor până ce nu ne îndrăgostim de Hristos. Pentru că Hristos nu este un text, ci o Persoană vie care locuieşte în Trupul Său, Biserica. „Dumnezeu nu este conţinutul unei propoziţii, ci o Persoană... Care ne-a lăsat un model de iubire”* Iar conţinutul iubirii nu este sentiment sau închipuire, ci puterea şi Adevărul.

Doamne, ajută-ne să vedem că boala, oricât de gravă, nu anulează omul însuşi şi tot astfel bolile credinţei nu anulează însăşi credinţa, care ramâne „sarea pământului” şi „lumina lumii”.

Ajută-ne, Doamne, să luminăm şi să dăm gust acestei lumi fără gust. Să nu mai încercăm disperaţi să luminăm fără să ardem, pentru că luminare fără ardere nu există. Aşa cum lumânarea nu-şi pierde nimic din consistenţă şi din strălucire atunci când aprinde o altă lumânare; la fel şi sfinţii sunt asemenea unei lumânări. Ei se mistuie pe sine pentru a lumina calea altora.

Dă-ne, Doamne, putere să ieşim din solniţa noastră comodă şi să devenim mărturisitori ca să putem spune astfel: Doamne, Creştinismul abia începe!

Textul integral „Episcopul în faţa provocărilor mileniului al III-lea” este disponibil pe site-ul Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

*Notă: René Girard şi Gianni Vattimo – ,,Adevăr sau credinţă slabă? – convorbiri despre creştinism şi relativism”, Editura Curtea Veche, Bucureşti,2009, pag. 55

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro